

Úřední věstník

Evropské unie

C 89 E

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56

27. března 2013

Oznámení č.

Obsah

Strana

III Přípravné akty

RADA

2013/C 89 E/01

Postoj Rady (EU) č. 2/2013 v prvním čtení k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999

Přijatý Radou dne 25. února 2013	1
Prohlášení Komise	24
Prohlášení Komise	24
Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise	24

CS

III

(Přípravné akty)

RADA

POSTOJ RADY (EU) č. 2/2013 V PRVNÍM ČTENÍ

k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999

Přijatý Radou dne 25. února 2013

(2013/C 89 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

podle článku 317 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a význam této činnosti potvrzuje článek 325 Smlouvy o fungování EU.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 325 této smlouvy, ve spojení se Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména s článkem 106a této smlouvy,

- (2) K uskutečnění uvedeného cíle je třeba použít všechny dostupné prostředky, především v souvislosti s vyšetřovacími úkoly přenesenými na úroveň Unie, při zachování současného rozdělení a vyvážení odpovědností mezi Uníí a členskými státy.

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

- (3) Za účelem posílení prostředků pro boj proti podvodům a při zachování zásady samostatnosti vnitřní organizace každého orgánu zřídila Komise rozhodnutím 1999/352/ES, ESUO, Euratom ⁽³⁾ v rámci svých vlastních útvarů Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen „úřad“) pověřený správním vyšetřováním podvodů. Komise úřadu poskytla plnou nezávislost při plnění jeho vyšetřovací funkce. Podle rozhodnutí 1999/352/ES, ESUO, Euratom má úřad za účelem vyšetřování vykonávat pravomoci svěřené právem Unie.

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

- (4) Za účelem právní úpravy vyšetřování prováděných úřadem bylo přijato nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ⁽⁴⁾. Aby se posílila efektivita vyšetřovacích činností úřadu a s ohledem na hodnocení činnosti úřadu ze strany orgánů Unie, zejména hodnotící zprávu Komise z dubna roku 2003 a zvláštní zprávy Účetního dvora č. 1/2005 ⁽⁵⁾ a č. 2/2011 ⁽⁶⁾ o řízení úřadu, je třeba stávající právní rámec pozměnit.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Orgány Unie a členské státy přikládají velký význam ochraně finančních zájmů Unie a boji proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu tyto zájmy. Odpovědnost Komise je z tohoto hlediska úzce spjata s jejím úkolem plnit rozpočet

⁽¹⁾ Úř. věst. C 254, 30.8.2011, s. 1.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2008 (Úř. věst. C 16 E, 22.1.2010, s. 201) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 25. února 2013. Postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne ...

⁽³⁾ 1999/352/ES, ESUO Euratom: rozhodnutí Komise ze dne 28. dubna 1999 o zřízení Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 20).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 202, 18.8.2005, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 124, 27.4.2011, s. 9.

- (5) Mandát úřadu by měl zahrnovat provádění vyšetřování v rámci orgánů, institucí a subjektů zřízených Smlouvami nebo na jejich základě (dále jen „orgány, instituce a subjekty“) a výkon vyšetřovací pravomoci svěřené Komisi příslušnými akty Unie, jakož i poskytování pomoci Komise členským státům při organizování úzké a pravidelné spolupráce mezi jejich příslušnými orgány. Na základě své operační praxe v této oblasti by úřad měl rovněž přispívat k vytváření a rozvoji metod pro předcházení podvodům, úplatkářství i jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie a pro boj proti nim.
- (6) Působnost úřadu, jak byla stanovena Komisí, se týká vedle ochrany finančních zájmů všech činností spojených s ochranou zájmů Unie před nedovoleným jednáním, které by mohlo vést ke správnímu nebo trestnímu řízení.
- (7) Uplatňováním tohoto nařízení by neměla být dotčena rozsáhlejší ochrana, jež může vyplývat z ustanovení Smluv.
- (8) S ohledem na nutnost posílení boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie by měl mít úřad možnost provádět vnitřní vyšetřování ve všech orgánech, institucích a subjektech.
- (9) V souvislosti s vnějším vyšetřováním je vhodné svěřit úřadu výkon pravomocí svěřených Komisí nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem⁽¹⁾. Dále je vhodné umožnit úřadu výkon ostatních pravomocí svěřených Komisí za účelem kontrol a inspekcí na místě v členských státech, především za účelem odhalení nesrovnalostí podle článku 9 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽²⁾.
- (10) Efektivita činnosti úřadu závisí z velké části na spolupráci s členskými státy. Je třeba, aby členské státy určily své příslušné orgány, které budou schopny poskytnout úřadu potřebnou podporu při výkonu jeho úkolů. V případech, kdy členské státy nezřídily zvláštní útvar na vnitrostátní úrovni, jehož úkolem by bylo koordinovat ochranu finančních zájmů Unie a boj proti podvodům, měla by být určena služba („koordinační služba pro boj proti podvodům“), která by usnadňovala účinnou spolupráci a výměnu informací s úřadem.
- (11) Úřad by měl mít v rámci vnějších vyšetřování přístup k veškerým relevantním informacím, které jsou v držení orgánů, institucí a subjektů Unie.
- (12) Vyšetřování by měla být prováděna v souladu se Smlouvami, a zejména s Protokolem (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie, a při dodržování služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie stanoveného v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68⁽³⁾ (dále jen „služební řád“) a statutu poslanců Evropského parlamentu, jakož i při plném dodržování lidských práv a základních svobod, zejména zásady spravedlnosti, práva osob na vyjádření se ke skutečnostem, které se jich týkají, a zásady, že závěry vyšetřování mohou být založeny pouze na skutečnostech s důkazní hodnotou. Za tímto účelem by měly orgány, instituce a subjekty stanovit podmínky, za kterých mají být vnitřní vyšetřování prováděna.
- (13) Vnitřní vyšetřování mohou být prováděna pouze tehdy, má-li úřad zaručený vstup do všech prostor orgánů, institucí a subjektů a ke všem jejich informacím a dokumentům.
- (14) Je třeba, aby přesnost informací, které v rámci svého mandátu úřad obdrží, byla okamžitě vyhodnocena. Za tímto účelem by měl mít úřad před zahájením vyšetřování právo na přístup k veškerým relevantním informacím v databázích, které jsou v držení orgánů, institucí a subjektů, je-li to nezbytné k posouzení toho, zda mají tvrzení reálný základ.
- (15) Je třeba stanovit konkrétní povinnost úřadu poskytovat informace orgánům, institucím a subjektům o probíhajících vyšetřováních v případě, že se vyšetřovaný případ týká některého úředníka, jiného zaměstnance, člena orgánu nebo instituce, vedoucího subjektu nebo pracovníka, nebo v případě, že může ochrana finančních zájmů Unie vyžadovat přijetí preventivních opatření.
- (16) Je třeba stanovit jasná pravidla, která umožní orgánům, institucím a subjektům rychle prošetřit případy, do nichž se úřad rozhodne nezasahovat, ale která současně potvrdí prioritní pravomoc úřadu vést vnitřní vyšetřování ve věcech týkajících se finančních zájmů Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

- (17) Za účelem zajištění nezávislosti úřadu při plnění úkolů, které mu byly svěřeny tímto nařízením, by měl mít jeho generální ředitel možnost zahájit vyšetřování z vlastního podnětu. Pokud úřad provádí vyšetřování, neměly by příslušné orgány, instituce a subjekty vést souběžné vyšetřování týchž skutečností, pokud se s úřadem nedohodnou jinak.
- (18) Vyšetřování by měl řídit generální ředitel úřadu zcela nezávisle na orgánech, institucích a subjektech a na dozorčím výboru. Za tímto účelem by měl mít generální ředitel možnost přijmout obecné zásady vyšetřovacích postupů určené zaměstnancům úřadu. Tyto obecné zásady by měly pro zaměstnance stanovit praktická vodítka, pokud jde o vedení vyšetřování a procesní záruky a práva dotčených osob nebo svědků, podrobné informace ohledně vnitřního poradního a kontrolního postupu, jimiž se je třeba řídit, včetně kontroly souladu s právem. V zájmu větší transparentnosti v souvislosti s vedením vyšetřování by tyto obecné zásady měly být veřejnosti zpřístupněny na internetových stránkách úřadu. Uvedené obecné zásady by neměly zakládat či měnit jakákoli práva nebo povinnosti vyplývající z tohoto nařízení.
- (19) V souladu s článkem 21 služebního řádu by zaměstnanci úřadu měli vést vyšetřování v souladu s obecnými zásadami vyšetřovacích postupů a na základě individuálních pokynů generálního ředitele úřadu k jednotlivým případům.
- (20) V souladu se služebním řádem by zaměstnanci úřadu měli své vyšetřovací úkoly vykonávat zcela nezávisle a vyhnout se střetu zájmů. Zaměstnanci úřadu by měli generálního ředitele okamžitě informovat, pokud se určité vyšetřování týká záležitosti, na níž mají jakékoliv osobní zájmy, které by mohly omezit jejich nezávislost nebo by takto mohly být vnímány, zejména pokud byli do vyšetřované záležitosti zapojeni jiným způsobem.
- (21) Vnější a vnitřní vyšetřování prováděná úřadem se částečně řídí odlišnými pravidly. Úřadu by však mělo být dovoleno, aby kdykoli je to nezbytné, kombinoval v rámci jednoho vyšetřování prvky vnějšího i vnitřního vyšetřování, aniž by musel zahajovat dvě samostatná vyšetřování.
- (22) V zájmu právní jistoty je nezbytné přesně vymezit procesní záruky použitelné při vyšetřováních vedených úřadem, a to s ohledem na správní povahu těchto vyšetřování.
- (23) Procesní záruky a základní práva dotčených osob a svědků by měly být dodržovány bez jakékoli diskriminace vždy a ve všech fázích vnějšího i vnitřního vyšetřování, a to zejména při sdělování informací o probíhajících vyšetřování. Při poskytování jakýchkoli informací o vyšetřováních prováděných úřadem Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru, a to jak v případě dvoustranného sdělování informací, tak v rámci výměny názorů, by měla být dodržována důvěrnost vyšetřování, zákonná práva dotčených osob a případně vnitrostátní předpisy vztahující se na soudní řízení. Informace předané nebo obdržené během vyšetřování by měly být zpracovávány v souladu s právem Unie v oblasti ochrany údajů. Výměny informací by měly probíhat v souladu se zásadou přiměřenosti a zásadou „vědět jen to nejnutnější“.
- (24) V zájmu posílení ochrany individuálních práv vyšetřovaných osob by v závěrech nemělo být uváděno jméno dotčené osoby, aniž byla této osobě dána možnost vyjádřit se ke skutečnostem, které se jí týkají.
- (25) Generální ředitel by měl dohlížet na to, aby při jakémkoli sdělování informací veřejnosti byla dodržována zákonná práva dotčených osob.
- (26) Úřad i orgány, instituce a subjekty účastníci se vyšetřování by měly chránit svobodu projevu v souladu s Listinou základních práv Evropské unie a novinářské zdroje.
- (27) Generální ředitel by měl zajišťovat ochranu osobních údajů a dodržování důvěrnosti informací získaných v průběhu vyšetřování. Úředníkům a ostatním zaměstnancům Unie by měla být zajištěna stejná právní ochrana, jaká je stanovena ve služebním řádu.
- (28) K zajištění toho, aby byly výsledky vyšetřování prováděných úřadem zohledňovány a aby byla přijata nezbytná následná opatření, je nezbytné stanovit, že zprávy mohou představovat důkazní materiály přípustné ve správním nebo soudním řízení. Za tímto účelem by tyto zprávy měly být vypracovávány v souladu s pravidly platnými pro vypracování úředních zpráv v členských státech.
- (29) V případě, že by skutečnosti uvedené v závěrečné zprávě z vnitřního vyšetřování mohly být základem pro trestní stíhání, by měly být informace v tomto směru předány soudním orgánům dotčeného členského státu. V doporučeních připojených k závěrečné zprávě z vyšetřování by měl generální ředitel uvést, zda by vzhledem k povaze skutečností a k rozsahu jejich finančního dopadu bylo možné dále postupovat účinněji prostřednictvím vnitřních opatření orgánu, instituce nebo subjektu.

- (30) V případech, kdy generální ředitel předá soudním orgánům dotčeného členského státu informace získané úřadem v průběhu vnitřních vyšetřování, by tímto předáním informací neměla být dotčena následná právní kvalifikace ze strany vnitrostátního soudního orgánu, pokud jde o nezbytnost vyšetřovacích postupů.
- (31) Je na příslušných orgánech členských států nebo popřípadě orgánech, institucích a subjektech, aby rozhodly, jaká opatření by měla být po dokončení vyšetřování učiněna na základě závěrečné zprávy vypracované úřadem.
- (32) Úřad by měl za účelem zlepšení své efektivity vědět, jaké důsledky byly vyvozeny ze závěrů jeho vyšetřování. Orgánům, institucím a subjektům Unie a případně příslušným orgánům členských států by proto měla být uložena povinnost informovat úřad na jeho žádost o případných opatřeních přijatých v návaznosti na informace, které jim úřad předal.
- (33) S ohledem na významné výhody plynoucí z intenzivnější spolupráce mezi úřadem, Eurojustem, Europolem a příslušnými orgány členských států by úřad měl mít možnost uzavřít s nimi správní ujednání, jejichž cílem může být zejména usnadnění praktické spolupráce a výměna informací o technických a operačních záležitostech, aniž by tím však vznikaly další právní povinnosti.
- (34) Aby mohlo dojít k posílení spolupráce mezi úřadem, Eurojustem a příslušnými orgány členských států ve vztahu ke skutečnostem, které mohou být předmětem trestního vyšetřování, měl by úřad informovat Eurojust zejména o těch případech, kdy existuje podezření na podvod, úplatkářství nebo jiné protiprávní jednání ohrožující finanční zájmy Unie, přičemž by se mohlo jednat o závažnou trestnou činnost. Jestliže je k informacím připojena výzva k provedení konkrétních trestněprávních vyšetřovacích úkonů, měly by být tyto informace předány příslušným orgánům dotčených členských států v příslušných případech předtím, než jimi poskytnuté informace úřad předá Eurojustu nebo Europolu.
- (35) V zájmu úspěšné spolupráce úřadu, příslušných orgánů, institucí a subjektů Unie, příslušných orgánů členských států, příslušných orgánů ze třetích zemí a mezinárodních organizací by mělo docházet ke vzájemné výměně informací. Tato výměna informací by měla probíhat v souladu se zásadami důvěrnosti a pravidly o ochraně údajů stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾. Úřad by měl zejména ověřit, že příjemce má příslušné pravomoci a že předání údajů je nezbytné. Výměny informací s Eurojustem by měly probíhat v mezích mandátu Eurojustu, který se týká koordinace v případech závažné trestné činnosti, jež přesahují hranice jednotlivých zemí.
- (36) S ohledem na objem finančních prostředků Unie vyčleněných pro odvětví vnější pomoci, na počet vyšetřování, která úřad v tomto odvětví vede, i na mezinárodní spolupráci pro účely vyšetřování by měl mít úřad při plnění svých úkolů možnost zajistit si případně v koordinaci s jinými příslušnými útvary prostřednictvím správních ujednání praktickou pomoc příslušných orgánů ve třetích zemích a mezinárodních organizací, aniž by tím však vznikaly další právní povinnosti.
- (37) Úřad by měl být při plnění svých úkolů nezávislý. K posílení této nezávislosti by vyšetřovací funkce úřadu měla podléhat pravidelné kontrole ze strany dozorčího výboru složeného z nezávislých samostatných osob, které jsou vysoce kvalifikovány v oblastech působnosti úřadu. Dozorčí výbor by neměl zasahovat do probíhajících vyšetřování. K jeho úkolům by rovněž mělo patřit napomáhání generálními řediteli při výkonu jeho povinností.
- (38) Je zapotřebí stanovit kritéria a postupy pro jmenování členů dozorčího výboru a dále upřesnit úkoly dozorčího výboru, které vyplývají z jeho mandátu.
- (39) Měl by být vypracován rezervní seznam kandidátů, kteří by mohli nahradit členy dozorčího výboru na zbývajících část funkčního období v případě, že jeden nebo více členů odstoupí z funkce, zemře nebo se stane jinak neschopným výkonu svých úkolů.
- (40) Aby mohl dozorčí výbor vykonávat svoje poslání účinně, měl by úřad zaručit nezávislé fungování jeho sekretariátu.
- (41) Mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí by měla jednou ročně proběhnout výměna názorů. Předmětem této výměny názorů by měly být mimo jiné strategické priority politiky v oblasti vyšetřování a efektivita práce úřadu z hlediska výkonu jeho mandátu, aniž by došlo k jakémukoli zásahu do jeho nezávislosti při vedení

(1) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

- vyšetřování. Příprava na výměnu názorů by měla proběhnout na technické úrovni a měla by v nezbytném rozsahu zahrnovat přípravné setkání příslušných útvarů dotčených orgánů. Při projednávání efektivitu práce úřadu z hlediska výkonu jeho mandátu by orgány účastníci se výměny názorů měly mít možnost se zabývat statistickými informacemi o opatřeních navazujících na vyšetřování ze strany úřadu a na informace předané úřadem.
- (42) V zájmu zajištění úplné nezávislosti fungování úřadu by jeho generální ředitel měl být jmenován na neobnovitelné funkční období sedmi let.
- (43) Funkce generálního ředitele úřadu je zvláště důležitá rovněž pro Evropský parlament a Radu. Osoba jmenovaná generálním ředitelem by měla mít co nejširší podporu a uznání ze strany Evropského parlamentu, Rady a Komise. Komise by proto měla usilovat o to, aby v rámci postupu konzultace dosáhla s Evropským parlamentem a Radou vzájemné dohody.
- (44) Výzva k podávání přihlášek na místo generálního ředitele by měla být zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* nejpozději šest měsíců před koncem funkčního období stávajícího generálního ředitele. Výzvu k podávání přihlášek by měla vypracovat Komise na základě výsledku úzkých konzultací s Evropským parlamentem a Radou. Výzva by měla obsahovat kritéria pro výběr, včetně požadavků, jež by uchazeči o místo generálního ředitele měli splňovat.
- (45) Generální ředitel by měl pravidelně informovat dozorčí výbor o případech, u kterých byly předány informace soudním orgánům členských států, a o celkovém počtu případů úřadu, jimiž se tyto soudní orgány dotčených členských států zabývaly v návaznosti na vyšetřování provedené úřadem.
- (46) S ohledem na zkušenosti z operativní činnosti by bylo vhodné umožnit generálnímu řediteli úřadu pověřit výkonem některých svých funkcí jednoho nebo více zaměstnanců úřadu.
- (47) Generální ředitel by měl zavést vnitřní poradní a kontrolní mechanismus, včetně kontroly souladu s právem, který se bude zejména týkat povinnosti dodržování procesních záruk a základních práv dotčených osob a vnitrostátního práva dotčených členských států.
- (48) V zájmu zajištění nezávislosti úřadu by Komise měla rozhodnout o přenesení nálezitých pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na generálního ředitele.
- (49) Toto nařízení žádným způsobem nesnižuje pravomoci a odpovědnost členských států přijímat opatření k boji proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie. Pověření nezávislého úřadu vedením vnějších správních vyšetřování v této oblasti je plně v souladu se zásadou subsidiarity uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k posílení boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.
- (50) V případě zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce by Komise měla posoudit nutnost změny tohoto nařízení.
- (51) Toto nařízení dodržuje základní práva a je v souladu zejména se zásadami uznanými Listinou základních práv Evropské unie,
- (52) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) 45/2001 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který své stanovisko předložil dne 1. června 2011 ⁽¹⁾.
- (53) Vzhledem k značnému počtu nezbytných změn by mělo být nařízení (ES) č. 1073/1999 zrušeno a nahrazeno tímto nařízením.
- (54) Podle čl. 106a odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (ESA), která rozšiřuje používání článku 325 Smlouvy o fungování EU na Evropské společenství pro atomovou energii (Euratom), by měla být pravidla pro vyšetřování vedená úřadem, pokud jde o Unii, použitelná i pro Euratom. Podle čl. 106a odst. 2 Smlouvy o ESAE je nutné odkazy na Unii v článku 325 Smlouvy o fungování EU chápat jako odkazy na Euratom, a odkazy na Unii obsažené v tomto nařízení v sobě tudíž zahrnují, pokud to kontext vyžaduje, odkazy na Euratom. Nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽²⁾ by proto mělo být zrušeno,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 279, 23.9.2011, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíle a úkoly

1. Za účelem posílení boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen souhrnně „Unie“, pokud to kontext vyžaduje) vykonává Evropský úřad pro boj proti podvodům, zřízený rozhodnutím 1999/352/ES, ESUO, Euratom (dále jen „úřad“), pravomoci týkající se vyšetřování svěřené Komisi:

a) příslušnými akty Unie; a

b) příslušnými dohodami o spolupráci a vzájemné pomoci, které Unie uzavřela se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.

2. Úřad zajišťuje pomoc Komise členským státům při organizování úzké a pravidelné spolupráce mezi jejich příslušnými orgány za účelem koordinace jejich opatření zaměřených na ochranu finančních zájmů Unie před podvody. Úřad přispívá k vytváření a rozvoji metod prevence a boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie. Úřad podporuje a koordinuje sdílení operačních zkušeností a osvědčených procesních postupů se členskými státy a mezi nimi v oblasti ochrany finančních zájmů Unie a rovněž podporuje společné kroky v boji proti podvodům uskutečňované členskými státy na dobrovolném základě.

3. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny:

a) Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie připojený ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie;

b) statut poslanců Evropského parlamentu;

c) služební řád;

d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001.

4. V rámci orgánů, institucí a subjektů založených Smlouvami nebo na jejich základě (dále jen „orgány, instituce a subjekty“) provádí úřad správní vyšetřování za účelem boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie. Vyšetřuje proto závažné skutečnosti související s výkonem služebních povinností, které by mohly znamenat zanedbání povinností ze strany úředníků a zaměstnanců Unie, jež by mohlo vést k disciplinárnímu,

popřípadě trestnímu stíhání, nebo zanedbání obdobných povinností členy orgánů a institucí, řídícími pracovníky subjektů nebo pracovníky orgánů, institucí a subjektů, na které se nevztahuje služební řád (dále společně jen „úředníci, jiní zaměstnanci, členové orgánů nebo institucí, vedoucí subjektů nebo pracovníci“).

5. Za účelem uplatňování tohoto nařízení mohou příslušné orgány členských států a orgány, instituce a subjekty uzavřít s úřadem správní ujednání. Tato správní ujednání se mohou týkat zejména předávání informací a provádění vyšetřování.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „finančními zájmy Unie“ příjmy, výdaje a aktiva, na něž se vztahuje rozpočet Evropské unie, a příjmy, výdaje a aktiva, na něž se vztahují rozpočty orgánů, institucí a subjektů a rozpočty jimi spravované a kontrolované;

2) „nesrovnalostí“ „nesrovnalost“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95;

3) „podvodem, úplatkářstvím a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie“ podvod, úplatkářství a jiné protiprávní jednání ohrožující finanční zájmy Unie ve smyslu příslušných právních aktů Unie;

4) „správním vyšetřováním“ (dále jen „vyšetřování“) jakákoli inspekce, kontrola a jiné opatření prováděné úřadem podle článků 3 a 4 za účelem dosažení cílů uvedených v článku 1 a případně označení vyšetřovaných činností za nedovolené; těmito vyšetřováními nejsou dotčeny pravomoci příslušných orgánů členských států zahájit trestní stíhání;

5) „dotčenou osobou“ jakákoli osoba nebo hospodářský subjekt, které jsou podezřelé z toho, že se dopustily podvodu, úplatkářství nebo jiného protiprávního jednání ohrožujícího finanční zájmy Unie, a které jsou proto vyšetřovány úřadem;

6) „hospodářským subjektem“ hospodářský subjekt ve smyslu nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 a nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96;

7) „správními ujednáními“ ujednání technické nebo operační povahy uzavřená úřadem, jejichž cílem může být zejména usnadnění spolupráce a výměny informací mezi stranami těchto ujednání a jež nezakládají další právní povinnosti.

Článek 3

Vnější vyšetřování

1. Úřad vykonává pravomoc svěřenou Komisí nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96 provádět kontroly a inspekce na místě v členských státech a v souladu s platnými dohodami o spolupráci a vzájemné pomoci a jinými platnými právními nástroji ve třetích zemích a v prostorách mezinárodních organizací.

V rámci své vyšetřovací funkce provádí úřad kontroly a inspekce podle čl. 9 odst. 1 nařízení (Euratom, ES) č. 2988/95 a podle odvětvových předpisů, na něž se odkazuje v čl. 9 odst. 2 výše uvedeného nařízení, v členských státech a v souladu s platnými dohodami o spolupráci a vzájemné pomoci a jinými platnými právními nástroji ve třetích zemích a v prostorách mezinárodních organizací.

2. Za účelem zjištění podvodu, úplatkářství nebo jiného protiprávního jednání ohrožujícího finanční zájmy Unie v souvislosti s dohodou o grantu nebo rozhodnutím či smlouvou týkající se financování ze strany Unie, má úřad v souladu s ustanoveními a postupy uvedenými v nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 oprávnění provádět kontroly a inspekce na místě u hospodářských subjektů.

3. Během kontrol a inspekcí na místě jednají zaměstnanci úřadu podle příslušných právních předpisů Unie, v souladu s pravidly a zvyklostmi dotyčného členského státu a v souladu s procesními zárukami uvedenými v tomto nařízení.

Příslušný orgán dotčeného členského státu poskytne na žádost úřadu zaměstnancům úřadu pomoc nezbytnou k účinnému splnění jejich úkolů, upřesněných v písemném zmocnění uvedeném v čl. 7 odst. 2. Jestliže tato pomoc vyžaduje podle vnitrostátních předpisů povolení soudního orgánu, musí být o toto povolení požádáno.

Dotčený členský stát dbá v souladu s nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96 na to, aby byl zaměstnancům úřadu umožněn přístup ke všem informacím a dokumentům týkajícím se skutečností, které jsou předmětem vyšetřování a jsou nezbytné pro efektivní a účinné provedení kontrol a inspekcí na místě, a to za stejných podmínek jako příslušným orgánům tohoto členského státu a v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

4. Pro účely tohoto nařízení určí členské státy službu (dále jen „koordinační služba pro boj proti podvodům“), která bude napomáhat účinné spolupráci a výměně informací včetně informací operační povahy s úřadem. V příslušných případech a v souladu s vnitrostátním právem může být koordinační služba pro boj proti podvodům považována za příslušný orgán pro účely tohoto nařízení.

5. V případě, že je to nutné pro účely zjištění, zda došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie, má úřad v průběhu vnějšího vyšetřování přístup ke všem relevantním informacím, které souvisejí s vyšetřovanými skutečnostmi a které mají orgány, instituce a subjekty v držení, včetně informací v databázích. Za tímto účelem se použijí ustanovení čl. 4 odst. 2 a 4.

6. Pokud se úřad ještě před rozhodnutím, zda zahájit vnější vyšetřování, zabývá informacemi naznačujícími, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie, může informovat příslušné orgány dotčených členských států, případně příslušné útvary Komise.

Aniž jsou dotčeny odvětvové předpisy, na které se odkazuje v čl. 9 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95, zajistí příslušné orgány dotčených členských států, že budou podniknuty vhodné kroky v souladu s vnitrostátním právem, na nichž se může úřad podílet. Příslušné orgány dotčených členských států na požádání informují úřad o podniknutých krocích a o skutečnostech zjištěných na základě těchto informací, jak je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce.

Článek 4

Vnitřní vyšetřování

1. V oblastech uvedených v článku 1 provádí úřad správní vyšetřování uvnitř orgánů, institucí a subjektů (dále jen „vnitřní vyšetřování“).

Tato vnitřní vyšetřování se provádějí v souladu s podmínkami stanovenými tímto nařízením a rozhodnutími přijatými daným orgánem, institucí nebo subjektem.

2. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1:

a) má úřad právo na okamžitý a neohlášený přístup k jakýmkoli relevantním informacím, včetně informací v databázích, držným orgány, institucemi nebo subjekty a právo na okamžitý a neohlášený přístup do jejich prostor. Úřad má možnost kontrolovat účetnictví orgánů, institucí a subjektů. Úřad může pořizovat kopie a získávat výtahy z každého dokumentu a z obsahu každého nosiče informací, které jsou v držení orgánů, institucí a subjektů, a v případě potřeby si ponechat tyto dokumenty nebo informace, hrozí-li nebezpečí jejich zmizení;

b) úřad může od úředníků, jiných zaměstnanců, členů orgánů nebo institucí, vedoucích subjektů nebo pracovníků požadovat ústní poskytnutí informací, mimo jiné i formou výsledku, a písemné poskytnutí informací.

3. V souladu s ustanoveními a postupy uvedenými v nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 může úřad provádět kontroly a inspekce na místě v prostorách hospodářských subjektů, aby získal přístup k relevantním informacím o skutečnostech, které jsou předmětem vnitřního vyšetřování.

4. Orgány, instituce a subjekty jsou informovány, pokud zaměstnanci úřadu provádějí v jejich prostorách vnitřní vyšetřování nebo nahlíží do dokumentů nebo žádají informace, které mají tyto orgány, instituce a subjekty v držení. Aniž jsou dotčeny články 10 a 11 tohoto nařízení, může úřad kdykoli předat příslušnému orgánu, instituci nebo subjektu informace získané při vnitřních vyšetřováních.

5. Orgány, instituce a subjekty zavedou vhodné postupy a přijmou potřebná opatření k tomu, aby byla ve všech fázích vnitřního vyšetřování zajištěna důvěrnost.

6. Pokud se při vnitřním vyšetřování zjistí, že by dotčenou osobou mohl být některý z úředníků, jiných zaměstnanců, členů orgánů nebo institucí, vedoucích subjektů nebo pracovníků, je o tom informován orgán, instituce nebo subjekt, ke kterému tato osoba patří.

V případech, kdy důvěrnost vnitřního vyšetřování nemůže být zajištěna obvyklými způsoby komunikace, použije úřad k podání informací vhodné alternativní cesty.

Ve výjimečných případech lze na základě odůvodněného rozhodnutí generálního ředitele, které bude po uzavření vyšetřování předáno dozorčímu výboru, poskytnutí těchto informací pozdržet.

7. Rozhodnutí, které má podle odstavce 1 přijmout každý orgán, instituce nebo subjekt, obsahuje zejména pravidlo týkající se povinnosti úředníků, jiných zaměstnanců, členů orgánů nebo institucí, vedoucích subjektů nebo pracovníků spolupracovat s úřadem a poskytovat mu informace, přičemž musí být zajištěna důvěrnost vnitřního vyšetřování.

8. Pokud se úřad ještě před rozhodnutím, zda zahájit vnitřní vyšetřování, zabývá informacemi naznačujícími, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie, může informovat dotčený orgán, instituci nebo subjekt. Dotčený orgán, instituce nebo subjekt na požádání informují úřad o veškerých podniknutých krocích a o skutečnostech zjištěných na základě těchto informací.

V případě potřeby informuje úřad také příslušné orgány dotčeného členského státu. V tomto případě se uplatní procesní požadavky stanovené v čl. 9 odst. 4 druhém a třetím

pododstavci. Rozhodnou-li se příslušné orgány na základě informací, které jim byly poskytnuty, podniknout jakékoli kroky v souladu s vnitrostátním právem, informují o nich na požádání úřad.

Článek 5

Zahájení vyšetřování

1. Generální ředitel může zahájit vyšetřování v případě, že existuje dostatečně závažné podezření, které může být založeno i na informacích od třetí osoby nebo na anonymních informacích, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie. Rozhodnutí generálního ředitele zahájit nebo nezahájit vyšetřování zohledňuje priority politiky v oblasti vyšetřování a roční plán řízení úřadu stanovené podle čl. 17 odst. 5. Toto rozhodnutí rovněž zohledňuje potřebu účinného využívání zdrojů úřadu a přiměřenosti použitých prostředků. V případě vnitřních vyšetřování je třeba brát zvláštní ohled na to, který orgán, instituce nebo subjekt se nachází v nejvýhodnější pozici k jejich vedení, a to zejména na základě povahy skutečností, skutečného nebo potenciálního finančního dopadu případu a pravděpodobnosti následných soudních opatření.

2. Rozhodnutí o zahájení vnějšího vyšetřování přijímá generální ředitel, který jedná buď z vlastního podnětu, nebo na žádost dotčeného členského státu nebo jakéhokoliv orgánu, instituce nebo subjektu Unie.

Rozhodnutí o zahájení vnitřního vyšetřování přijímá generální ředitel, který jedná buď z vlastního podnětu, nebo na žádost jednoho z orgánů, institucí nebo subjektů, ve kterých má vyšetřování probíhat, nebo na žádost členského státu.

3. Zvažuje-li generální ředitel, zda zahájí vnitřní vyšetřování na žádost podle odstavce 2, nebo vede-li úřad vnitřní vyšetřování, dotčené orgány, instituce nebo subjekty nezahájí souběžné vyšetřování týchž skutečností, pokud se s úřadem nedohodnou jinak.

4. Rozhodnutí o zahájení nebo nezahájení vyšetřování se přijme do dvou měsíců ode dne, kdy byla úřadu doručena žádost podle odstavce 2. Rozhodnutí se neprodleně oznámí členskému státu, orgánu, instituci nebo subjektu, které žádost podaly. Rozhodnutí o nezahájení vyšetřování musí být odůvodněno. Jestliže tato dvouměsíční lhůta uplyne, aniž úřad přijal rozhodnutí, má se za to, že se úřad rozhodl vyšetřování nezahájit.

V případě, že úředník, jiný zaměstnanec, člen orgánu nebo instituce, vedoucích subjektu nebo pracovník, který jedná v souladu s článkem 22a služebního řádu, poskytne úřadu informace týkající se podezření na podvod či nesrovnalost, úřad ho informuje o rozhodnutí o zahájení nebo nezahájení vyšetřování v souvislosti s předmětnými skutečnostmi.

5. Pokud generální ředitel rozhodne, že vnitřní vyšetřování nezahájí, může neprodleně předat veškeré relevantní informace dotčenému orgánu, instituci nebo subjektu, aby na jejich základě mohly přijmout náležitá opatření v souladu s pravidly, která se na daný orgán, instituci nebo subjekt vztahují. Úřad se případně dohodne s orgánem, institucí nebo subjektem na vhodných opatřeních na ochranu důvěrnosti zdroje těchto informací, a je-li to nutné, požádá o poskytnutí informací ohledně následně přijatých opatření.

6. Pokud generální ředitel rozhodne, že vnější vyšetřování nezahájí, může neprodleně předat veškeré relevantní informace příslušným orgánům dotčeného členského státu, aby na jejich základě mohly přijmout náležitá opatření v souladu se svými vnitrostátními předpisy. V případě potřeby úřad rovněž informuje dotčený orgán, instituce nebo subjekt.

Článek 6

Přístup k informacím v databázích před zahájením vyšetřování

1. Je-li to nezbytné k posouzení toho, zda mají tvrzení reálný základ, má úřad před zahájením vyšetřování právo na přístup k veškerým relevantním informacím v databázích, které jsou v držení orgánů, institucí a subjektů. Toto právo na přístup musí být uplatněno ve lhůtě, kterou úřad stanoví a která je nezbytná k urychlenému posouzení tvrzení. Při uplatňování tohoto práva na přístup dodržuje úřad zásady nezbytnosti a přiměřenosti.

2. Dotčený orgán, instituce nebo subjekt musí loajálně spolupracovat tím, že úřadu umožní získat veškeré relevantní informace za podmínek, jež budou uvedeny v rozhodnutích přijatých podle čl. 4 odst. 1.

Článek 7

Postup při vyšetřování

1. Vyšetřování řídí generální ředitel, v příslušných případech na základě písemných pokynů. Vyšetřování vedou pod jeho řízením zaměstnanci úřadu, které určil.

2. Zaměstnanci úřadu provádějí své úkoly po předložení písemného zmocnění, ve kterém je uvedena jejich totožnost a jejich funkce. Generální ředitel vydá toto zmocnění, v němž jsou uvedeny předmět a účel vyšetřování, právní základ pro provádění tohoto vyšetřování a vyšetřovací pravomoci, které z tohoto základu vyplývají.

3. Příslušné orgány členských států v souladu s vnitrostátními předpisy poskytují zaměstnancům úřadu nezbytnou pomoc, aby jim umožnily efektivně plnit jejich úkoly.

Orgány, instituce a subjekty zajistí, aby jejich úředníci, jiní zaměstnanci, členové, vedoucí a pracovníci poskytovali zaměstnancům úřadu nezbytnou pomoc, jež jim umožní efektivně plnit jejich úkoly.

4. Jestliže jsou v určitém vyšetřování současně vnější i vnitřní prvky, uplatní se odpovídajícím způsobem články 3 a 4.

5. Vyšetřování probíhá bez přerušení po dobu, která musí být přiměřená okolnostem a složitosti případu.

6. Pokud se při vyšetřování zjistí, že by mohlo být vhodné přijmout preventivní správní opatření k ochraně finančních zájmů Unie, informuje úřad neprodleně dotčený orgán, instituce nebo subjekt o probíhajícím vyšetřování. Předávané informace obsahují následující údaje:

- a) totožnost dotčeného úředníka, jiného zaměstnance, člena orgánu nebo instituce, vedoucího subjektu nebo pracovníka a shrnutí předmětných skutečností;
- b) veškeré informace, které mohou dotčenému orgánu, instituci nebo subjektu pomoci při rozhodování o tom, zda je vhodné přijmout preventivní správní opatření na ochranu finančních zájmů Unie;
- c) veškerá doporučená zvláštní opatření na ochranu důvěrnosti, zejména v případech, které vyžadují použití vyšetřovacích opatření, která spadají do pravomoci vnitrostátního soudního orgánu, nebo v případě vnějšího vyšetřování, do pravomoci vnitrostátního orgánu, v souladu s použitelnými vnitrostátními předpisy týkajícími se vyšetřování.

Dotčený orgán, instituce nebo subjekt mohou kdykoliv v úzké spolupráci s úřadem rozhodnout o přijetí jakýchkoli vhodných preventivních opatření, včetně opatření na ochranu důkazů, a o rozhodnutí přijmout tato opatření neprodleně informují úřad.

7. V nezbytných případech je na příslušných orgánech členských států, aby na žádost úřadu učinily vhodná preventivní opatření podle vnitrostátního práva, zejména opatření na zajištění důkazů.

8. Nelze-li vyšetřování skončit do 12 měsíců od zahájení, podává generální ředitel po uplynutí této lhůty 12 měsíců a poté každých šest měsíců dozorčímu výboru zprávu obsahující důvody a nápravná opatření navrhována s cílem vyšetřování urychlit.

Článek 8

Povinnost informovat úřad

1. Orgány, instituce a subjekty předají neprodleně úřadu veškeré informace týkající se možných případů podvodů, úplatkářství nebo jiného protiprávního jednání ohrožujícího finanční zájmy Unie.

2. Orgány, instituce a subjekty a v rozsahu umožněném jejich vnitrostátním právem příslušné orgány členských států předají úřadu na jeho žádost nebo z vlastního podnětu všechny dokumenty a informace, které mají v držení a které souvisejí s vyšetřováním, jež úřad provádí.

3. Orgány, instituce a subjekty a v rozsahu umožněném jejich vnitrostátním právem příslušné orgány členských států předají úřadu další dokumenty nebo informace, které považují za významné, které mají v držení a které se týkají boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

Článek 9

Procesní záruky

1. Úřad v rámci svého vyšetřování shromažďuje důkazy ve prospěch i v neprospěch dotčené osoby. Vyšetřování musí být prováděna objektivně a nestranně a v souladu se zásadou presumpce nevinoty a procesními zárukami stanovenými v tomto článku.

2. Během vyšetřování může úřad kdykoliv vyslechnout dotčenou osobu nebo svědka. Vyslýchaná osoba má právo nevypovídat ve svůj neprospěch.

Výzva k výsledku musí být dotčené osobě zaslána nejméně deset pracovních dní před jeho uskutečněním. Tuto lhůtu lze zkrátit, pokud s tím dotčená osoba výslovně souhlasí, nebo na základě řádně odůvodněné naléhavosti vyšetřování. V posledně uvedeném případě nesmí být tato lhůta kratší než 24 hodin. Výzva obsahuje výčet práv dotčené osoby, zejména právo na pomoc osoby, kterou si sama zvolí.

Výzva k výsledku musí být svědkovi zaslána nejméně 24 hodin před jeho uskutečněním. Tuto lhůtu lze zkrátit, pokud s tím svědek výslovně souhlasí, nebo na základě řádně odůvodněné naléhavosti vyšetřování.

Požadavky uvedené ve druhém a třetím pododstavci se nevztahují na záznam prohlášení v rámci kontrol a inspekci na místě.

Pokud v průběhu výsledku nasvědčují zjištěné skutečnosti tomu, že svědek může být dotčenou osobou, výslech se ukončí. Okamžitě se uplatní procesní pravidla podle toho odstavce a podle odstavců 3 a 4. Svědek je neprodleně seznámen s právy, jež má jako dotčená osoba, a na požádání obdrží kopii záznamu jakýchkoli prohlášení, která v minulosti učinil. Dřívější prohlášení této osoby nesmí úřad proti ní použít, aniž jí nejprve poskytne příležitost se k jejich obsahu vyjádřit.

Úřad vyhotoví záznam výsledku a vyslýchané osobě umožní k tomuto záznamu přístup, aby ho vyslýchaná osoba mohla potvrdit nebo k němu připojit připomínky. Úřad poskytne dotčené osobě kopii tohoto záznamu.

3. Pokud se v rámci vyšetřování zjistí, že dotčenou osobou může být úředník, jiný zaměstnanec, člen orgánu nebo instituce, vedoucí subjektu nebo pracovník, je tato dotčená osoba v tomto smyslu informována, pokud tím není dotčen průběh vyšetřování nebo vyšetřovacích postupů spadajících do působnosti vnitrostátního soudního orgánu.

4. Aniž jsou dotčeny čl. 4 odst. 6 a čl. 7 odst. 6, jakmile je vyšetřování skončeno a předtím, než jsou vypracovány závěry, které se dotčené osoby jmenovitě týkají, musí být této osobě poskytnuta příležitost se ke skutečnostem, které se jí týkají, vyjádřit.

Za tímto účelem úřad dotčenou osobu vyzve, aby se vyjádřila buď písemně, nebo v rozhovoru s určenými zaměstnanci úřadu. Tato výzva musí obsahovat shrnutí skutečností, které se dotčené osoby týkají, informace požadované podle článků 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001, a dále lhůtu pro vyjádření, která nesmí být kratší než 10 pracovních dní od obdržení této výzvy. Tuto lhůtu lze zkrátit, pokud s tím dotčená osoba výslovně souhlasí, nebo na základě řádně odůvodněné naléhavosti vyšetřování. Závěrečná zpráva o vyšetřování musí na veškerá tato vyjádření odkazovat.

V náležitě odůvodněných případech, kdy je to nezbytné k zachování důvěrnosti vyšetřování nebo kdy se použijí vyšetřovací postupy, které spadají do působnosti vnitrostátního soudního orgánu, může generální ředitel rozhodnout, že splnění povinnosti vyzvat dotčenou osobu k vyjádření bude odloženo.

V případech uvedených v čl. 1 odst. 2 přílohy IX služebního řádu, jestliže orgán, instituce nebo subjekt na žádost generálního ředitele o odklad splnění povinnosti vyzvat dotčenou osobu k vyjádření nezareaguje do jednoho měsíce, má se za to, že odpověděl kladně.

5. Vyslýchaná osoba má právo používat kterýkoli z úředních jazyků orgánů Unie. Úředníci nebo jiní zaměstnanci Unie však mohou být vyzváni, aby použili některý z úředních jazyků orgánů Unie, který dobře ovládají.

Článek 10

Důvěrnost a ochrana údajů

1. Informace předané nebo získané v rámci vnějšího vyšetřování v jakékoli formě jsou chráněny podle předpisů, které se na tato vyšetřování vztahují.

2. Na informace předané nebo získané v rámci vnitřního vyšetřování v jakékoli formě se vztahuje služební tajemství a jsou chráněny podle předpisů použitelných pro orgány Unie.

3. Dotčené orgány, instituce nebo subjekty zajišťují dodržování důvěrnosti vyšetřování prováděných úřadem, zachování zákonných práv dotčených osob a v případě soudních řízení dodržování všech vnitrostátních předpisů vztahujících se na tato řízení.

4. Úřad může jmenovat v souladu s článkem 24 nařízení (ES) č. 45/2001 inspektora ochrany údajů.

5. Generální ředitel zajistí, aby byly veškeré informace veřejnosti poskytovány neutrálním a nestranným způsobem a při zveřejňování byla dodržena důvěrnost vyšetřování a soulad se zásadami stanovenými v tomto článku a v čl. 9 odst. 1.

V souladu se služebním řádem se zaměstnanci úřadu zdrží jakéhokoli nedovoleného zveřejnění informací získaných při plnění svých povinností, pokud již tyto informace nebyly zveřejněny nebo veřejnosti zpřístupněny, a touto povinností jsou vázáni i po odchodu ze služby.

Článek 11

Zpráva o vyšetřování a opatření, jež mají být přijata po vyšetřování

1. Po dokončení vyšetřování vypracuje úřad pod vedením generálního ředitele zprávu. V této zprávě jsou uvedeny právní základ pro vyšetřování, procesní úkony, zjištěné skutečnosti a jejich předběžná právní kvalifikace, odhadovaný finanční dopad zjištěných skutečností, dodržení procesních záruk v souladu s článkem 9 a závěry vyšetřování.

Ke zprávě budou připojena doporučení generálního ředitele, zda je třeba přijmout opatření, či nikoliv. V těchto doporučeních jsou v příslušných případech uvedena veškerá disciplinární,

správní, finanční nebo soudní opatření dotčených orgánů, institucí a subjektů a příslušných orgánů dotčených členských států, a zejména upřesněny odhadované částky, které mají být vymáhány, a předběžná právní kvalifikace zjištěných skutečností.

2. Při vypracovávání těchto zpráv a doporučení je nutné zohlednit vnitrostátní právo dotčeného členského státu. Takto vypracované zprávy představují stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory důkazy přípustné ve správním nebo soudním řízení členského státu, pokud je jejich použití nezbytné. Vztahují se na ně stejná pravidla hodnocení, jako tomu je u úředních zpráv vypracovaných vnitrostátními správními kontrolory, a mají stejnou důkazní hodnotu jako tyto zprávy.

3. Zprávy a doporučení vypracované po skončení vnějšího vyšetřování a veškeré důležité související dokumenty se podle předpisů o vnějším vyšetřování předají příslušným orgánům dotčených členských států a v případě potřeby příslušným útvarům Komise.

4. Zprávy a doporučení vypracované po skončení vnitřního vyšetřování a veškeré důležité související dokumenty se předají dotčenému orgánu, instituci nebo subjektu. Uvedený orgán, subjekt, úřad nebo agentura musí přijmout taková opatření především disciplinární nebo právní povahy, která jsou vzhledem k výsledkům vnitřního vyšetřování nezbytná, a musí o nich uvědomit úřad ve lhůtě, která je v doporučeních připojených ke zprávě stanovena, a na žádost úřadu.

5. Jsou-li ve zprávě vypracované na základě vnitřního vyšetřování uvedeny skutečnosti, které by mohly být předmětem trestního stíhání, předají se tyto informace soudním orgánům dotčeného členského státu.

6. Příslušné orgány dotčených členských států zašlou na žádost úřadu včas informace o případných opatřeních přijatých v návaznosti na doporučení generálního ředitele podle odstavce 3 a v návaznosti na informace předané úřadem podle odstavce 5.

7. Aniž je dotčen odstavec 4, pokud během vyšetřování nebyly zjištěny žádné důkazy proti dotčené osobě, generální ředitel vyšetřování týkající se dotčené osoby ukončí a o této skutečnosti ji do deseti pracovních dní vyrozumí.

8. Pokud o to informátor, který úřadu poskytl informace, jež vedly k vyšetřování nebo s ním souvisely, požádá, úřad může uvedeného informátora uvědomit o ukončení vyšetřování. Úřad však může takovouto žádost zamítnout, domnívá-li se, že by touto žádostí mohly být dotčeny oprávněné zájmy dotčené osoby, účinnost vyšetřování a opatření přijatých na jeho základě nebo požadavky na zachování důvěrnosti.

Článek 12

Výměna informací mezi úřadem a příslušnými orgány členských států

1. Aniž jsou dotčeny články 10 a 11 tohoto nařízení a ustanovení nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96, může úřad předat příslušným orgánům dotčených členských států informace získané při vnějších vyšetřováních, a to v dostatečném předstihu, tak aby mohly uskutečnit vhodné kroky v souladu se svým vnitrostátním právem.

2. Aniž jsou dotčeny články 10 a 11, předá generální ředitel soudním orgánům dotčeného členského státu informace, které úřad v průběhu vnitřních vyšetřování získal o skutečnostech, jež spadají do příslušnosti vnitrostátního soudního orgánu.

V souladu s článkem 4 a aniž je dotčen článek 10, generální ředitel rovněž předá informace uvedené v prvním pododstavci včetně totožnosti dotčené osoby, shrnutí zjištěných skutečností, jejich předběžné právní kvalifikace a očekávaného dopadu na finanční zájmy Unie dotčenému orgánu, instituci nebo subjektu.

Použije se čl. 9 odst. 4.

3. Aniž je dotčeno jejich vnitrostátní právo, informují příslušné orgány dotčeného členského státu úřad z vlastního podnětu nebo na jeho žádost včas o opatřeních přijatých na základě informací, které jim byly předány podle tohoto článku.

4. Úřad může předkládat důkazy v řízeních před vnitrostátními soudy v souladu s vnitrostátním právem a se služebním řádem.

Článek 13

Spolupráce úřadu s Eurojustem a Europol

1. V rámci svého mandátu chránit finanční zájmy Unie úřad podle potřeby spolupracuje s Eurojustem a s Evropským policejním úřadem (Europol). Jestliže je to pro usnadnění této spolupráce nezbytné, dohodne se úřad s Eurojustem a Europol na správních ujednáních. Tato pracovní ujednání se mohou týkat výměny operačních, strategických nebo technických informací, včetně osobních údajů a utajovaných informací a na požádání i zpráv o pokroku.

Pokud to může podpořit a posílit koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním nebo pokud úřad předal příslušným orgánům členských států

informace nasvědčující tomu, že mohlo dojít k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie, přičemž by se mohlo jednat o závažnou trestnou činnost, předá úřad relevantní informace Eurojustu, a to v mezích mandátu Eurojustu.

2. Úřad včas vyrozumí příslušné orgány dotčených členských států, pokud informace jimi poskytnuté předává Eurojustu nebo Europolu.

Článek 14

Spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

1. Úřad může případně uzavřít správní ujednání s příslušnými orgány ve třetích zemích a s mezinárodními organizacemi. Své kroky zejména před uzavřením těchto ujednání úřad v náležitých případech koordinuje s příslušnými útvary Komise a s Evropskou službou pro vnější činnost. Tato ujednání se mohou týkat výměny operačních, strategických nebo technických informací, mimo jiné na požádání i zpráv o pokroku.

2. Úřad vyrozumí příslušné orgány dotčených členských států předtím, než informace jimi poskytnuté předá příslušným orgánům ve třetích zemích nebo mezinárodním organizacím.

Úřad vede evidenci veškerých případů předání osobních údajů včetně důvodů předání, v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

Článek 15

Dozorčí výbor

1. Dozorčí výbor pravidelně dohlíží na to, jak úřad plní svou vyšetřovací funkci, přičemž jeho cílem je posilovat nezávislost úřadu při řádném výkonu pravomocí, které mu jsou svěřeny tímto nařízením.

Dozorčí výbor zejména dohlíží na vývoj v oblasti uplatňování procesních záruk a délky vyšetřování na základě informací, kterému podává generální ředitel v souladu s čl. 7 odst. 8.

Dozorčí výbor podává generálnímu řediteli stanoviska a ve vhodných případech i doporučení, pokud jde mimo jiné o zdroje potřebné k výkonu vyšetřovací funkce úřadu, vyšetřovací priority úřadu a délku trvání vyšetřování. Tato stanoviska může vydávat z vlastního podnětu, na žádost generálního ředitele nebo na žádost orgánu, instituce nebo subjektu, avšak do právě prohibujících vyšetřování nezasahuje.

Kopie stanovisek vydaných podle třetího pododstavce se zašle orgánům, institucím nebo subjektům.

Pokud to situace náležitě ospravedlňuje, může dozorčí výbor úřad požádat o doplňující informace o vyšetřováních, včetně zpráv a doporučení týkajících se skončených vyšetřování, avšak do probíhajících vyšetřování nezasahuje.

2. Dozorčí výbor se skládá z pěti nezávislých členů, kteří mají zkušenosti z vysoké soudní, vyšetřovací nebo podobné funkce související s oblastmi činnosti úřadu. Tyto osoby jmenuje vzájemnou dohodou Evropský parlament, Rada a Komise.

Rozhodnutí o jmenování členů dozorčího výboru obsahuje rovněž rezervní seznam případných členů, kteří by v případě odstoupení z funkce, úmrtí nebo trvalé pracovní neschopnosti jednoho nebo několika členů dozorčího výboru tyto členy nahradili na zbývajících část funkčního období.

3. Funkční období členů dozorčího výboru je pětileté a není obnovitelné. Střídavě se budou obměňovat tři a dva členové, aby byly zachovány odborné schopnosti výboru.

4. Po uplynutí funkčního období zůstávají členové dozorčího výboru ve funkci, dokud nejsou nahrazeni.

5. Pokud člen dozorčího výboru přestane splňovat podmínky nezbytné pro výkon svých povinností nebo pokud byl shledán vinným z jejich závažného porušení, mohou jej Evropský parlament, Rada a Komise vzájemnou dohodou zbavit výkonu funkce.

6. V souladu s příslušnými předpisy Komise obdrží členové dozorčího výboru denní příspěvek a náhradu výdajů vzniklých v souvislosti s plněním jejich úkolů.

7. Při plnění svých úkolů nesmějí členové dozorčího výboru požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani orgánu, instituce nebo subjektu.

8. Dozorčí výbor jmenuje svého předsedu. Přijme svůj jednací řád, který je před přijetím pro informaci předložen Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a evropskému inspektorovi ochrany údajů. Schůze dozorčího výboru svolává jeho předseda nebo generální ředitel. Výbor se schází nejméně desetkrát ročně. Dozorčí výbor přijímá rozhodnutí většinou všech svých členů. Jeho sekretariát zajišťuje úřad, a to v úzké konzultaci s dozorčím výborem.

9. Dozorčí výbor vydává ročně nejméně jednu zprávu o své činnosti, jejímž předmětem je především posouzení nezávislosti úřadu, uplatňování procesních záruk a délka vyšetřování. Tyto zprávy se zasílají rovněž Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

Dozorčí výbor může Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru předkládat zprávy o výsledcích vyšetřování úřadu a následných opatřeních přijatých na základě těchto výsledků.

Článek 16

Výměna názorů s orgány

1. Evropský parlament, Rada a Komise se jednou ročně scházejí s generálním ředitelem, aby si vyměnili názory na politické úrovni a prodiskutovali politiku úřadu, pokud jde o metody předcházení podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie a pokud jde o metody boje proti nim. Výměny názorů se účastní dozorčí výbor. Na žádost Evropského parlamentu, Rady, Komise, generálního ředitele nebo dozorčího výboru mohou být ad hoc přizváni k účasti zástupci Účetního dvora, Eurojustu nebo Europolu.

2. Výměna názorů se může týkat:

- a) strategických priorit politiky úřadu v oblasti vyšetřování;
- b) stanovisek a zpráv o činnosti dozorčího výboru podle článku 15;
- c) zpráv generálního ředitele podle čl. 17 odst. 4 a v příslušných případech veškerých dalších zpráv orgánů, které souvisejí s mandátem úřadu;
- d) rámce pro vztahy mezi úřadem a orgány, institucemi a subjekty;
- e) rámce pro vztahy mezi úřadem a příslušnými orgány členských států;
- f) vztahů mezi úřadem a příslušnými orgány ve třetích zemích, jakož i mezinárodními organizacemi, v rámci ujednání uvedených v tomto nařízení;
- g) efektivity činností úřadu při výkonu svého mandátu.

3. Všechny orgány účastníci se výměny názorů dbají na to, aby výměna názorů nezasahovala do probíhajících vyšetřování.

4. Orgány účastníci se výměny názorů ve svých opatřeních zohlední názory vyjádřené při této výměně. Ve zprávách podle čl. 17 odst. 4 uvede generální ředitel informace o případných opatřeních přijatých úřadem.

Článek 17

Generální ředitel

1. V čele úřadu stojí generální ředitel. Generálního ředitele jmenuje Komise postupem podle odstavce 2. Funkční období generálního ředitele je sedm let a není obnovitelné.

2. S cílem jmenovat nového generálního ředitele zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* výzvu k podávání přihlášek. Tato výzva se zveřejňuje nejpozději šest měsíců před koncem funkčního období stávajícího generálního ředitele. Poté, co dozorčí výbor vydá příznivé stanovisko k výběrovému řízení provedenému Komisí, sestaví Komise seznam uchazečů s vhodnou kvalifikací. Generálního ředitele jmenuje Komise po konzultaci s Evropským parlamentem a Radou.

3. Generální ředitel úřadu nesmí při plnění svých úkolů týkajících se zahájení a provádění vnějších a vnitřních vyšetřování nebo vypracování zpráv z těchto vyšetřování vyžadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani orgánu, instituce nebo subjektu. Pokud se generální ředitel úřadu domnívá, že opatření přijaté Komisí ohrožuje jeho nezávislost, okamžitě o tom informuje dozorčí výbor a rozhodne o tom, zda proti Komisi podá žalobu k Soudnímu dvoru.

4. Generální ředitel pravidelně podává zprávu Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru o výsledcích vyšetřování prováděných úřadem, podniknutých krocích a problémech, se kterými se setkal, při zachování důvěrnosti vyšetřování, dodržení zákonných práv dotčených osob a informátorů a v případě potřeby při dodržení vnitrostátního práva použitelného na soudní řízení.

5. Generální ředitel každoročně v rámci ročního plánu řízení určí priority politiky úřadu v oblasti vyšetřování a před jejich zveřejněním je předá dozorčímu výboru.

Pravidelně informuje dozorčí výbor o činnosti úřadu, o plnění jeho vyšetřovací funkce a o opatřeních přijatých na základě vyšetřování.

Generální ředitel pravidelně informuje dozorčí výbor:

- a) o případech, kdy jeho doporučení nebyla respektována;
- b) o případech, kdy byly předány informace soudním orgánům členských států;
- c) o délce vyšetřování v souladu s čl. 7 odst. 8.

6. Generální ředitel může písemně pověřit jednoho nebo více zaměstnanců úřadu výkonem některých svých funkcí podle článku 5, čl. 7 odst. 2, čl. 11 odst. 7 a čl. 12 odst. 2, přičemž stanoví podmínky a rozsah tohoto pověření.

7. Generální ředitel zavede vnitřní poradní a kontrolní postup, včetně kontroly souladu s právem, který se bude mimo jiné týkat dodržování procesních záruk a základních práv dotčených osob a vnitrostátního práva dotčených členských států, se zvláštním zřetelem k čl. 11 odst. 2.

8. Generální ředitel přijme obecné zásady vyšetřovacích postupů určené zaměstnancům úřadu. Tyto obecné zásady budou v souladu s tímto nařízením a budou se týkat mimo jiné:

- a) vedení vyšetřování,
- b) procesních záruk,
- c) podrobných informací ohledně vnitřních poradních a kontrolních postupů včetně kontroly souladu s právem,
- d) ochrany údajů.

Tyto obecné zásady a jakékoli jejich změny jsou přijaty poté, co je dozorčímu výboru poskytnuta příležitost se k nim vyjádřit, a předají se pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a jsou pro informaci zveřejněny na internetových stránkách úřadu ve všech úředních jazycích orgánů Unie.

9. Před uložením jakékoli disciplinární sankce vůči generálnímu řediteli konzultuje Komise dozorčí výbor.

Uložení jakékoli disciplinární sankce vůči generálnímu řediteli je předmětem odůvodněného rozhodnutí, které je předáno pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a dozorčímu výboru.

10. Veškeré odkazy na „ředitele“ úřadu v jakémkoli právním textu se považují za odkaz na generálního ředitele.

Článek 18

Financování

Celkové prostředky úřadu včetně prostředků pro dozorčí výbor a jeho sekretariát se zapisují do zvláštní rozpočtové linie oddílu souhrnného rozpočtu Evropské unie, který se týká Komise, a jsou podrobně uvedeny v příloze tohoto oddílu.

Plán pracovních míst úřadu včetně sekretariátu dozorčího výboru je uveden v příloze k plánu pracovních míst Komise.

Článek 19

Hodnoticí zpráva

Do ... (*) předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnoticí zprávu o používání tohoto nařízení. K této zprávě bude připojeno stanovisko dozorčího výboru a ve zprávě bude uvedeno, zda je nutné toto nařízení změnit.

Článek 20

Zrušení

Zrušují se nařízení (ES) č. 1073/1999 a nařízení (Euratom) č. 1074/1999.

Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 21

Vstup v platnost a přechodná ustanovení

1. Toto nařízení vstupuje v platnost první den měsíce následujícího po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Článek 15 odst. 3 se použije na dobu trvání funkčního období členů dozorčího výboru, kteří budou ve funkci v době vstupu tohoto nařízení v platnost. Ihned po vstupu tohoto nařízení v platnost vybere předseda Evropského parlamentu losem dva členy dozorčího výboru, jejichž služební povinnosti budou odchylně od čl. 15 odst. 3 první věty ukončeny po uplynutí prvních 36 měsíců jejich funkčního období. Na místo dvou odcházejících členů budou automaticky na funkční období pěti let jmenováni dva noví členové, a to na základě a v pořadí podle seznamu uvedeného v čl. 1 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise č. 2012/45/EU, Euratom ze dne 23. ledna 2012, kterým se jmenují členové dozorčího výboru Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽¹⁾. Těmito dvěma novými členy budou první dvě osoby z uvedeného seznamu.

3. Třetí věta čl. 17 odst. 1 se použije na dobu funkčního období generálního ředitele, který bude ve funkci v době vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

...

(*) 4 roky po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 30.

PŘÍLOHA I

ZRUŠENÁ NAŘÍZENÍ (PODLE ČLÁNKU 20)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999

(Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1)

Nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999

(Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8)

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1073/1999 a nařízení (Euratom) č. 1074/1999	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 2
—	Čl. 1 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 4
—	Čl. 1 odst. 5
—	Čl. 2 bod 1
—	Čl. 2 bod 2
—	Čl. 2 bod 3
Článek 2	Čl. 2 bod 4
—	Čl. 2 bod 5
—	Čl. 2 bod 6
—	Čl. 2 bod 7
Čl. 3 první pododstavec	Čl. 3 odst. 1 první pododstavec
Čl. 3 druhý pododstavec	Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec
—	Čl. 3 odst. 2
—	Čl. 3 odst. 3 druhý pododstavec
—	Čl. 3 odst. 3 třetí pododstavec
—	Čl. 3 odst. 4
—	Čl. 3 odst. 5
—	Čl. 3 odst. 6
Čl. 4 odst. 1 první pododstavec	Čl. 4 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 2
Čl. 4 odst. 3 první pododstavec	Čl. 4 odst. 3
Čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 4 odst. 4	Čl. 4 odst. 4 první věta
—	Čl. 4 odst. 5
Čl. 4 odst. 5 první pododstavec	Čl. 4 odst. 6 první pododstavec
—	Čl. 4 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 4 odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 4 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 4 odst. 6 písm. a)	Čl. 4 odst. 7

Nařízení (ES) č. 1073/1999 a nařízení (Euratom) č. 1074/1999	Toto nařízení
Čl. 4 odst. 6 písm. b)	—
—	Čl. 4 odst. 8
—	Čl. 5 odst.1
Čl. 5 první pododstavec	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec
Čl. 5 druhý pododstavec	Čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec
—	Čl. 5 odst. 3
—	Čl. 5 odst. 4
—	Čl. 5 odst. 5
—	Čl. 5 odst. 6
—	Čl. 6
Čl. 6 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	Čl. 7 odst. 2 první věta
Čl. 6 odst. 3	Čl. 7 odst. 2 druhá věta
Čl. 6 odst. 4	Čl. 3 odst.3 první pododstavec
—	Čl. 7 odst. 4
Čl. 6 odst. 5	Čl. 7 odst. 5
Čl. 6 odst. 6	Čl. 7 odst. 3
—	Čl. 7 odst. 6
—	Čl. 7 odst. 7
—	Čl. 7 odst. 8
Čl. 7 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 7 odst. 2	Čl. 8 odst. 2
Čl. 7 odst. 3	Čl. 8 odst. 3
—	Článek 9
Čl. 8 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 8 odst. 2 první pododstavec	Čl. 10 odst. 2
Čl. 8 odst.2 druhý pododstavec	—
Čl. 8 odst.3	—
Čl. 8 odst.4	—
—	Čl. 10 odst.4
—	Čl. 10 odst.5
Čl. 9 odst.1	Čl. 11 odst.1 první pododstavec
—	Čl. 11 odst.1 druhý pododstavec
Čl. 9 odst.2	Čl. 11 odst.2
Čl. 9 odst.3	Čl. 11 odst.3

Nařízení (ES) č. 1073/1999 a nařízení (Euratom) č. 1074/1999	Toto nařízení
Čl. 9 odst.4	Čl. 11 odst.4
—	Čl. 11 odst.5
—	Čl. 11 odst.6
—	Čl. 11 odst.7
—	Čl. 11 odst.8
Čl. 10 odst.1	Čl. 12 odst.1
Čl. 10 odst.2	Čl. 12 odst.2 první pododstavec
—	Čl. 12 odst.2 druhý pododstavec
—	Čl. 12 odst.2 třetí pododstavec
Čl. 10 odst.3	Čl. 4 odst.4 druhá věta
—	Čl. 12 odst.3
—	Čl. 12 odst.4
—	Článek 13
—	Článek 14
Čl. 11 odst.1 první pododstavec	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec
—	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 15 odst. 1 třetí pododstavec
—	Čl. 15 odst. 1 čtvrtý pododstavec
—	Čl. 15 odst. 1 pátý pododstavec
Čl. 11 odst. 2	Čl. 15 odst. 2 první pododstavec
—	Čl. 15 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 3	Čl. 15 odst. 3
Čl. 11 odst. 4	Čl. 15 odst. 4
—	Čl. 15 odst. 5
—	Čl. 15 odst. 6
Čl. 11 odst. 5	Čl. 15 odst. 7
Čl. 11 odst. 6	Čl. 15 odst. 8
Čl. 11 odst. 7	Čl. 17 odst. 5 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 8	Čl. 15 odst. 9
—	Článek 16
Čl. 12 odst. 1	Čl. 17 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	Čl. 17 odst. 2
Čl. 12 odst. 3 první pododstavec	Čl. 17 odst. 3
Čl. 12 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 17 odst. 4

Nařízení (ES) č. 1073/1999 a nařízení (Euratom) č. 1074/1999	Toto nařízení
Čl. 12 odst. 3 třetí pododstavec	Čl. 10 odst. 3
—	Čl. 17 odst. 5 první pododstavec
—	Čl. 17 odst. 5 druhý pododstavec
—	Čl. 17 odst. 6
—	Čl. 17 odst. 7
—	Čl. 17 odst. 8
Čl. 12 odst. 4 první věta	Čl. 17 odst. 9 první pododstavec
Čl. 12 odst. 4 druhá věta	Čl. 17 odst. 9 druhý pododstavec
—	Čl. 17 odst. 10
Článek 13	Článek 18
Článek 14	—
Článek 15	Článek 19
—	Článek 20
Článek 16	Čl. 21 odst. 1
—	Čl. 21 odst. 2
—	Čl. 21 odst. 3
—	Příloha I
—	Příloha II

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Komise předložila Radě dne 5. července 2006 svůj návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽¹⁾.

Evropský parlament přijal svůj postoj v prvním čtení a příslušné legislativní usnesení ⁽²⁾ na plenárním zasedání dne 20. listopadu 2008.

Dne 6. července 2010 Komise vydala diskusní dokument o reformě úřadu OLAF ⁽³⁾ s cílem určit shodné a odlišné názory v postojích vyjádřených Evropským parlamentem a Radou k původnímu návrhu Komise a dosáhnout dohody o projednávaných otázkách.

Výsledkem důkladného projednání záležitosti v rámci Pracovní skupiny Rady pro boj proti podvodům byly závěry, které Rada vydala dne 6. prosince 2010 k diskusnímu dokumentu Komise ⁽⁴⁾.

V návaznosti na tyto diskuse Komise dne 18. března 2011 předložila pozměněný návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), a kterým se zrušuje nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999.

Evropský parlament stanovil svůj vyjednávací mandát k pozměněnému návrhu Komise opětovným potvrzením svého postoje v prvním čtení k původnímu návrhu Komise.

Evropský účetní dvůr vydal stanovisko dne 12. července 2011 ⁽⁵⁾ a evropský inspektor ochrany údajů dne 1. června 2011 ⁽⁶⁾.

V souladu s body 16 až 18 Společného prohlášení o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování ⁽⁷⁾ jednalo předsednictví z pověření Výboru stálých zástupců ⁽⁸⁾ s Evropským parlamentem v rámci neformálních trojstranných jednání, která se uskutečnila v období od října 2011 do června 2012, s cílem dosáhnout dohody ve fázi prvního čtení v Radě.

Dne 25. července 2012 potvrdil Výbor stálých zástupců kompromisní znění, o němž bylo dosaženo dohody na posledním zasedání neformálního dialogu dne 8. června. Tuto dohodu potvrdil dne 8. října rovněž Výbor Evropského parlamentu pro rozpočtovou kontrolu, jehož předseda následně zaslal dopis předsedovi Výboru stálých zástupců, ve kterém potvrdil skutečnost, že pokud Rada tento text přijme, doporučí plenárnímu zasedání schválit postoj Rady v prvním čtení beze změn.

Rada poté na svém zasedání dne 4. prosince potvrdila politickou dohodu o dohodnutém textu ve znění uvedeném v dokumentech 16546/12 a 12735/12 ADD1.

⁽¹⁾ Dokument 11281/06.

⁽²⁾ Dokument 15961/08.

⁽³⁾ Dokument SEC(2010) 859.

⁽⁴⁾ Dokument 16833/10.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 254, 30.8.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 279, 23.9.2011, s. 11.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁽⁸⁾ Dokument 12140/11 ADD 1.

II. CÍL NÁVRHU

Účelem nařízení je pozměnit nařízení (ES) č. 1073/1999, které je základním právním aktem upravujícím vyšetřování prováděná úřadem OLAF.

Cílem návrhu je zejména posílit nezávislost úřadu OLAF, zvýšit účinnost a efektivitu jeho vyšetřování a zlepšit spolupráci a výměnu informací mezi jednotlivými institucemi a orgány zapojenými do různých fází vyšetřování.

III. ANALÝZA POSTOJE RADY V PRVNÍM ČTENÍ

Na základě pozměněného návrhu Komise proběhla jednání mezi Evropským parlamentem a Radou, jejichž cílem bylo uzavřít dohodu ve fázi postoje Rady v prvním čtení.

Trojstranná jednání se zaměřila zejména na níže uvedené klíčové záležitosti; znění postoje Rady plně odráží kompromis, jehož bylo mezi spolutvárci právních předpisů dosaženo a který potvrdil Výbor stálých zástupců v červenci 2012 a schválil Výbor pro rozpočtovou kontrolu v říjnu 2012:

Postupy při vyšetřování

Byla definována podrobnější ustanovení upřesňující úkoly a povinnosti jednotlivých zúčastněných stran při zahájení, provádění a ukončení vyšetřování vedených úřadem OLAF. Kromě toho se spolutvárci právních předpisů dohodli, že generální ředitel úřadu OLAF zavede vnitřní poradní a kontrolní postup, včetně kontroly souladu s právem.

Role generálního ředitele úřadu OLAF

Úkoly, povinnosti a rozsah činností generálního ředitele úřadu OLAF byly navrženy jednoznačněji, a to s ohledem na posouzení stávající praxe a s cílem zjednodušit postupy, zvýšit jejich transparentnost a zkrátit dobu jejich trvání. Kromě toho bylo v zájmu posílení nezávislosti úřadu OLAF funkční období, které podle stávajících pravidel trvá pět let a lze je jednou prodloužit, nahrazeno sedmiletým neobnovitelným funkčním obdobím.

Konkrétní odkaz na použitelné procesní záruky

Procesní práva osob, kterých se týká vyšetřování vedené úřadem OLAF, svědků a informátorů byla v souladu s Listinou základních práv Evropské unie uvedena v nařízení a dále posílena s ohledem na stávající praxi v orgánech EU.

Úloha dozorčího výboru

Byl opětovně potvrzen hlavní úkol dozorčího výboru – zabezpečit, aby úřad OLAF vykonával své poslání zcela nezávisle. Kromě svých dosavadních povinností byl dozorčí výbor pověřen, aby dohlížel na uplatňování procesních záruk. Pokud jde o jmenování jeho členů, spolutvárci právních předpisů se v zájmu zachování kontinuity činností dozorčího výboru dohodli na zavedení pětiletého funkčního období a na tom, že jeho členové budou obměňováni v časových odstupech.

Toky informací a ujednání o spolupráci

Došlo ke zlepšení pravidel, které v průběhu jednotlivých fází vyšetřování umožní včasnější a účinnější výměnu informací mezi úřadem OLAF a orgány, institucemi, subjekty a agenturami EU, jakož i s příslušnými orgány členských států. Byly zavedeny přesnější postupy pro podávání zpráv o činnosti, zejména o tom, jak byla respektována doporučení generálního ředitele úřadu OLAF. Bylo rovněž dohodnuto, že členské státy určí službu („koordinační služba pro boj proti podvodům“) s cílem usnadnit účinnou spolupráci a výměnu informací s úřadem OLAF.

Kromě toho spolutvárci právních předpisů v nařízení jednoznačně stanoví, že úřad OLAF může uzavřít správní ujednání s Europolem, Eurojustem, příslušnými orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi.

Výměna názorů

Bylo dosaženo dohody o zavedení pravidelné výměny názorů mezi generálním ředitelem úřadu OLAF, Evropským parlamentem, Radou a Komisí. Předmětem těchto zasedání na politické úrovni by měly být mimo jiné strategické priority politiky úřadu OLAF v oblasti vyšetřování a efektivita práce úřadu OLAF z hlediska výkonu jeho mandátu, aniž by došlo k jakémukoli zasahování do jeho nezávislosti při vedení vyšetřování.

Přístup k informacím v databázích před zahájením vyšetřování

Právo úřadu OLAF na okamžitý a neohlášený přístup k informacím drženým orgány, subjekty, úřady nebo agenturami EU bylo rozšířeno i na fázi před zahájením vyšetřování, aby bylo možno posoudit, zda mají tvrzení reálný základ.

IV. ZÁVĚR

Postoj Rady v prvním čtení je výrazem kompromisní dohody, které bylo za podpory Komise dosaženo při jednáních mezi Evropským parlamentem a Radou. Tato kompromisní dohoda byla potvrzena dopisem předsedy Výboru pro rozpočtovou kontrolu ze dne 12. října 2012 adresovaným předsedovi Výboru stálých zástupců. V tomto dopise předseda Výboru pro rozpočtovou kontrolu uvedl, že doporučí členům tohoto výboru a následně plenárnímu zasedání, aby v rámci druhého čtení v Evropském parlamentu akceptovali postoj Rady v prvním čtení beze změn, s výhradou ověření právníky-lingvisty obou orgánů.

Rada se domnívá, že její postoj v prvním čtení představuje vyvážený soubor opatření a že jakmile bude nové nařízení přijato, významným způsobem přispěje ke zvýšené ochraně finančních zájmů Unie a k boji proti podvodům, korupci a veškerému jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu tyto zájmy.

Prohlášení Komise

„Komise potvrzuje prohlášení úřadu, že bude vždy jednat v souladu s Protokolem č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie a se statutem poslanců Evropského parlamentu při plném respektování svobody a nezávislosti poslanců podle článku 2 tohoto statutu.“

Prohlášení Komise

„Komise hodlá zachovat stávající pravomoci generálního ředitele Evropského úřadu pro boj proti podvodům, v rámci kterých stanoví podmínky a podrobná pravidla pro nábor pracovníků do tohoto úřadu, zejména pokud jde o délku smluv a jejich obnovování.“

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise

„Vždy, když Evropský parlament, Rada a Komise jmenují nové členy nového dozorčího výboru, měly by rovněž jmenovat členy, kteří se ujmou funkce při příští částečné výměně.“

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS